

Den bez smíchu je promarněný den!

Toto motto se hodlají držet v Kulturním středisku U Koruny. Proto všechny srdečně zvou ve čtvrtek 24. ledna od 19.00 hodin na klubovou scénu na představení IMPROSHOW. Tento Kabaret splněných přání je určen pro všechny, kteří se chtějí dobře pobavit a mají rádi divadelní improvizaci. Představí se skupina Improvizace. Mezi její členy patří i ti, kteří před třinácti lety v České republice spoluzakládali Imprologu. Inspirováni zápasy v improvizaci si v komorní sestavě zkoušejí další formy divadla, které vzniká bez přípravy, teď a tady, ve spolupráci s diváky.

Pro představu, co vlastně improvizace je a kde se tady vzala, přinášíme rozhovor s improvizátorkami Janou Machalíkovou a Hanou Malaníkovou, které odpovídají na otázky D. Radové.

Když jsem byla malá, tak jsem hrozně ráda dělala scénky na nějaké téma. Znamená to, že jsem improvizovala?

Ano, improvizace je nám všem velmi přirozená. Malé děti improvizují, protože neznají scénář života (my dospělí tomu říkáme životní konvence). Čím jsme starší, tím více upadáme do předem daných životních „klišé“, a tím v sobě také často zabíjíme tvůrčí myšlení a fantazii. Proto nás tak baví improvizovat na jevišti - protože máme šanci zažít spolu s diváky radost ze hry, z nečekaných souvislostí a překvapivých řešení.

Kde se improvizace vlastně vzala? Jak se dostala do divadla?

To je dávná historie, a možná i pravěk. Najít počátky improvizace je takřka nemožné. To, co se dá trochu mapovat, jsou novodobé formy improvizace. Tradiuje se, že herec Dudley Riggs (1932) byl prvním umělcem, který se inspiroval návrhy publika a vytvářel na jejich základě improvizované skeče. Poslední dobou jsou hodně populární takzvané „divadelní sporty“. V roce 1988 proběhlo v Kanadě první mistrovství v improvizáční komedii. U nás jsme založili první improvizáční tým v roce 1999. Od té doby se počet týmů sdružených pod hlavičku Imprologie stále rozrůstá a forma zápasů v improvizaci s hokejovými pravidly u nás funguje už třináctým rokem. Tento divadelní sport postupně inspiroval jednotlivce i skupiny ke komornějším vystoupením pro menší počet improvizátorů, kterým jsme začali říkat improshow. Hrajeme je přibližně devátým rokem. Ale kromě Imprologie a jejích odchovanců působí v Čechách mnoho dalších improvizáčních skupin a divadel. Improvizace je prostě lákavé dobrodružství.

Můžete nám říci, podle čeho se herci na jevišti orientují, když není předem dané, co mají dělat nebo říkat? Existují nějaká pravidla improvizace?

Ano, existují! Naštěstí, jinak by z toho snadno mohl vzniknout nepřehledný a nezajímavý chaos. Nejdůležitějším pravidlem je spolupráce. Opustit svůj vlastní nápad ve prospěch nápadu partnera je ale někdy zatraceně těžké. Všichni si tak trochu myslíme, že ten náš nápad je lepší než kolegův... Máme pravidelné zkoušky, kterým říkáme tréninky, a na nich se právě učíme neblokovat nápady od druhých (takzvaně přijímat nabídky), nepodbízet se publiku lacinými vtipy a pracovat s podněty, které se rodí ze situace (a ne servírovat předpřipravené vtipy).

Jak moc záleží na divácích?

Na divácích záleží hodně, ale na druhou stranu se na ně nedá vymlouvat. Mohou být našimi spoluhráči, ovlivnit průběh večera, rozhodnout o tom, jak bude příběh pokračovat... Ale nikdo je k tomu nenutí. Začnou s námi hrát teprve, když sami budou chtít, až když je strhne naše vlastní chuť do hraní. A naopak, na nás je, abychom se nenechali strhnout tím tlakem na smích za každou cenu. Odpustit si vulgární humor, i když mívá - obzvláště v pozdních hodinách a u žízňivých diváků - zaručený úspěch.

Stalo se někdy vaší skupině, že vás diváci opravdu vykojili nějakým požadavkem?

To se asi nestalo. Naše improshow se jmenuje Kabaret splněných přání, takže musíme ustát každé přání z publika. Ale překvapuje nás, jak často od diváků padají stejná témata. Při zápasech je nejčastější téma pochopitelně rozhodčí. Žebříček dál vede záchod, mrkev, sauna nebo parlament. Snažíme se vždycky najít nějaké nečekané, neklíšovitě ztvárnění, ale upřímně řečeno, třeba u té sauny jsme už trochu v koncích... Ale to je právě taky součástí té schopnosti improvizovat. Umět najít pro stejné téma tisíckrát jiný příběh, který bude bavit nás stejně jako diváky.

Co vás v improvizaci nejvíc baví a čeho se obáváte?

Asi nejvíc nás baví interakce s divákem a možnost pracovat tady a teď. Když opravdu nasloucháte partnerům na jevišti a pracujete s cizím nápadem, kolikrát žasnete, co z vás vyleze. Werich říkal: Ucho se dívá, co huba mluví. Každý z nás je úspěšný i jako sólista, ale pro nás je zážitek zapomenout na to, co umíme a co stoprocentně funguje, a jít do společné hry. S vědomím, že nikdo neví, jak to dopadne. Je to adrenalin. Je to svoboda.

Čím vlastně jste v civilním životě?

Tři z nás jsou zdravotními klauny, jeden je výtvarník-grafik a jeden lékař. Kdo je kdo necháme už na divácích.

Za rozhovor děkuje Dana Radová

Rekreační zařízení je po rekonstrukci

V říjnu 2011 byla Městskou částí Praha 16 zajištěna rozsáhlá oprava rekreačního objektu v obci Chroboly (okr. Prachatice), který nabízí široké veřejnosti ubytování v klidné lokalitě malé vísy v šumavském předhůří.

Co je zde nového?

- » pokoje po celkové rekonstrukci
- » obnova společenské místnosti
- » vybavení kuchyně (nový nábytek, kuchyňská linka, lednice)
- » nová okna ve všech pokojích i kuchyni
- » výměna podlahových krytin v obytných místnostech
- » výkonnější topení v pokojích i společenské místnosti

K ubytování

- » max. kapacita 13 osob
- » 4 pokoje (2 čtyřlůžkové, 1 třílůžkový, 1 dvojlůžkový)
- » cena 190 Kč za osobu a den
- » pouhých 1 500 Kč za den při pronájmu celého objektu

Kde se dozvědět více (informace, rezervace, fotogalerie)?

www.praha16.eu/chroboly, v Kanceláři úřadu ÚMČ Praha 16 (Bc. Petra Mrázková), tel.: 234 128 202, e-mail: petra.mrazkova@praha16.eu